

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. De confusione Christi propter iniquitatem omnium nostrum quam
Deus in eo posuit. Quæ in malo bona est confusio, in bono mala.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Tota refertur narratio & illi conformis Et qua de fide vel fiducia plures adjungi possunt, facile est de aliis locis petere.

FERIA SEXTA DE CONFUSIONE CHRISTI, Propter iniquitatem omnium nostrum, quam Deus in eo posuit.

Vere langores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit, nos quasi oves erravimus, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum, II. 53.

VERITAS PRACTICA.

Qua in malo bona est Confusio, in bono mala est.

SENSVS & RATIO est, quod in malo seu peccato committendo Confusio seu Verecundia bona est, quia sic animus indicat se peccatum aversari.

Sed in bono agendo si talis adesset Confusio, qua illud bonum aversaretur & refugeret, tunc mala esset.

Ergo qua in malo bona est Confusio, in bono mala est, seu mala esse potest, nisi diligenter caveatur.

I. PUNCTUM.

Manifestè distinctus est iste dolor ab aliis. Ad eum autem intelligendum duo sunt praesupponenda. Primum est, Christum Dominum innocentissimum agnum sic à peccato fuisse alienum, non modo ut nullum unquam potuerit committere, sed ut nullum à quocunque commissum sustinere potuerit, quin maximè abhorreret. Alterum est, quod non obstante illo naturali peccatorum horrore, omnia tamen omnium hominum peccata sic in se transtulit, aut sibi à Deo imposta sustinuit, ut se velut omnium delictorum reum intueretur, itaque coram Deo appareret.

Hoc est videlicet, quod ait Propheta, *Posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum*, seu ut habet alia versio, transire fecit in eum omnem iniquitatem. Hoc item est, quod scribit Apostolus, *Eum, qui non noverat peccatum, fecit peccatum pro nobis, id est, victimam, qua cl-*

set velut onerata omnium & uniuscujusque peccato, atque ejus poenas persolveret; sicut passer ille, de quo est in Levitico, qui dicitur peccata populi portare. In hunc etiam sensum sic aperte sanctus Petrus: *qui peccatum non fecit, peccata nostra ipse pertulit in corpore suo, super lignum*. Quod non melius explicari potest, quam si repraesentetur Sponsor seu Fidejussor, qui se pro alio constituit, licet ille nullum culpa aut pecuniae debitum contraxerit, tamen perinde solvit, atque si esset reus aut debitor; sic Christus Dominus se Vadem & Sponsorem nostrum constituit, sicque in se omnem prorsus iniquitatem transferens, debitas ei poenas persolvit. *Qua non rapui, tunc exolvebam. Non peccavi & poenas dabam*. Sic de Christo sanctus Augustinus.

Hinc autem nata Confusio, & verecundi sensus ille pudoris, quo anima Christi se coram Deo velut indutam & opertam peccatis omnibus vidit, viditque Deum simul illis offensum gravissimè, & valde iratum, cumque à se omnium poenas exigeret, sibi quodammodo cernebat iratum, cum irasci in Deo nihil aliud sit, quam poenas exigere aut inferre; sic autem poenas inferebat Filio Pater, quasi si peccator aut peccatum esset; *Propter scelus populi mei percussi eum. IN me transferunt iram tuam*. Quo certè in statu Christus non poterat non confundi & non dolere vehementissimè, sicut cum in columna nudus apparuit coram populo, aut in veste alba vel purpurea deridendus, quis dubitat tum ejus vultum pudore & confusione suffusum? Sic suo modo interiùs coram Deo, cui soli est notum, quam sit peccatum horrendum & abominabile. Propterea sic filius Patri; *Tu scis, in-*

Levit. 16.

2. Pet. 2.

Psal. 68.

Is. 53.

Pf. 67.

Pf. 88.

quit, *improperium meum & confusionem meam, & reverentiam meam*; quasi diceret, nemo scit alius, neque id explicari potest; potest tamen conjici ex Propheta loco, qui Christo adaptatur, *Ostendit mihi Dominus Iesum Sacerdotem magnum stantem coram Angelo Domini & Iesus erat indutus vestimentis sordidis*. Quænam sunt illa vestimenta sordida nisi peccata? & quid est, sic operiri Christum peccatis nostris, nisi sic confundi & erubescere, sicut nobilissimus & delicatissimus adolescens sordidas vestes abhorreret, & iis indutus confunderetur?

Hoc est scilicet esse Redemptorem, hoc est esse Iesum & Salvatorem, nihil quidquam omittere eorum, quæ ad salutem nostram pertineant, licet confusione & rubore plena. Si quid enim nos ab officio avocare solet, merus est maximè confusio & pudoris; sed bonum Iesum nihil tale avertit, quin omnia sustineret, ut nos doceret in malis quidem Verecundiam esse bonam & laudabilem, at in bonis malam & culpabilem. Age Christo gratias, & *Eccles. 11.* quod monet Sapiens, *Gratiam Fidei iussoris ne oblitiscaris, dedit enim pro te animam suam.*

Tum quid sit, quod verecundia sit laudabilis in malo, Vide & quàm sit verum; Quia scilicet, quod verecundamur & erubescimus, indicamus nos nolle; nolle autem malum quis non videt esse laudabile? Præclare admodum sanctus Bernardus de hac verecundia, *Lampas* *Serm. 86.* *Cantica* est, inquit, *pudica mentis jugiter lucens, ut nihil in ea turpe vel indecorum residere attentet, quod non illa illic prodatur. Ita expunitrix malorum & propugnatrix puritatis imata, specialis gloria conscientia, & fama custos, cura decus, virtutis sedes.*

Itane erubescis, & metuis in occurfu mali, & peccati periculo? In honore oblato, in laude audita, in aspectu scæminæ, & similibus hujus virtutis objectis: an potius frons mulieris meretricis facta est tibi, noluisse erubescere? *Serm. 3.*

II. PUNCTUM.

SED in bono agendo, si talis confusio adesset, ut arversaretur propterea illud bonum, nec vellet facere, tunc mala esset & culpabilis.

Quis enim hoc non videat? Nam præter quàm quod bonum deseritur, sic bonum deserere pro tam levi causa, qualis est sensus ille verecundiæ vel confusio, certè id augerit culpam. Si tantum esset sensus vel primus mo-

tus absque illo affectu, quo deseritur bonum, tolerari posset; nec enim est in nostra potestate: aut si alia de causa bonum minimè impetratum omitteretur, id fieri posset sine culpa. Sed illa duo simul juncta reddunt hanc verecundiam valde culpabilem & reprehensibilem, nempe omittere bonum vel committere malum propterea solum, quòd confusio coram hominibus timeatur; Hic enim manifestus est respectus humanus, hoc est scandalizari de Christo, hoc est ipsum erubescere, hic est lapsus *Matth. 27.* *offensionis & hac perra scandali super quam qui ceciderit confringetur, super quem verò ceciderit conteret eum, ut ait Dominus.*

Pleni sunt sacri Codices, & antiquorum patrum Monumenta prævibus in vestibus contra hujusmodi pudorem noxium & pravam verecundiam. *Christus*, inquit Tertullianus, *confusio confusio comminatur: Qui me In Confusio- confusus fuerit coram hominibus, & ego confundar eum coram patre meo qui in caelis est; sciebat enim à confusione vel maximè formari negationem, mentis statim in fronte consistere, priorem esse pudoris quàm corporis plagam.* *Marc. 8.*

Sanctus Gregorius, *Quid rogo, isto faceret in doloræ pœnarum, qui Christum erubuit inter flagella verborum? Sanctus Augustinus. Ille non est Christi servus, sed subsannator & irrisor, qui eius se servum dicit, cui servire dissimulat. Idemque alibi, Quid facies quando dicit tibi, erubuisse de humilitate mea, non eris in claritate mea. Ac rursum, Discedat mala verecundia, accedat salubris impudentia, si impudentia dicenda est.* *25. Mar. 6.*

III. PUNCTUM.

ERGO qua in malo bona est confusio, in bono mala est. Quæ quidem Veritas tota est sancti Gregorii, qui eam fufius sic declarat, *Sicut verecundia laudabilis est in malo, ita reprehensibilis est in bono. Erubescere enim malum, sapientia est; bonum verò erubescere, fatuitatis; unde Scriptum est: Est confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam. Qui enim erubescit poenitendo mala, qua facit, ad vitam libertatem pervenit; qui verò erubescit bona facere, à statu rectitudinis cadit, atque ad damnationem tendit, sicut per Redemptorem dicitur: qui me erubuerit & meos sermones, hunc filius hominis erubescet.* *Ecclesi. 4.*

Nota verbum *fatuitatis*, quo sanctus Pater *Luc. 9.* *utitur, nempe fatuitas aperta est, timere confusioem*

fusionem humanam, nec timere divinam, seu
eam quæ à Deo verè timenda est. Nam si ex
illa confusione humana, non vereris offende-
re Deum, confundet te Deus, confusione lon-
gè graviori; Et nonne hoc est esse fatuum, e-
vitare minus malum, ut incidas in gravius?
*Cadent & infirmi erunt, ait Propheta, quia non
intellegerunt opprobrium sempiternum. Atque
idem rursus: Dabo eos in opprobrium sempiter-
num, & in ignominiam aeternam, qua nunquam
oblivione delabitur.*

Et tamen quàm multi sunt sic fatui, &
quod pejus est, qui nunquam melius sibi sa-

pere videntur, quàm cum sic fatui sunt. Cave
offendas ad hunc lapidem. Serva libertatem
ubique & semper, *Noli erubescere testimonium 2. Tim. 1.
Domini nostri. Non confunderis confiteri peccata Eccles. 4.
tua.* De qua Confusione imprimis cavenda
sic aptè sanctus Bernardus. *O verecundia ex-
pers rationis, inimica salutis, totius ignavia hono-
ris & honestatis; hæc planè illa, quam Sapiens lo-
quitur confusio adducens peccatum. Itane vere-
cundum est homini vinci à Deo, & probro duci-
tur humiliari sub potiori manu altissimi? O per-
versitas! Non pudet inquinari, & ablui pudet!*

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Sanato Paralytico in Piscina. Ioan. 5.

VERITATES PRACTICÆ.

*Vis sanus fieri? Quod videris tibi velle, velles
quidem, sed verè non vis.*

*In 3. parte, Feria 2. hebdomada duodecima.
Vbi tota hæc abundè refertur historia.*

DOMINE, hominem non habeo. De Neces-
sitate Directoris & usu directionis, In 1. parte,
tota hebdomada tertia post Epiphaniam, &
præcipue 1. & 2. Feria.

*SVRGE, tolle grabatum tuum, & ambula. Et
statim sanus factus homo ille, & sustulit graba-
tum suum, & ambulabat. Quam sint hæc apta*

ad exprimentum perfectionis progressum, in
eadem 1. parte habetur, ubi à Christo alius si-
mili modo sanatur paralyticus: tota quarta
hebdomada post Epiphaniam.

*IESVS autem declinavit à turba constituta
in loco: postea invenit eum Iesus in templo. Cur
sic à turba declinaverit, curve paulò post se
spectandum in templo dederit, fusè declara-
tur supra dicto loco tertiæ partis, unde est
hæc Veritas valde practica:*

Hæc est maximè laudabilis Humilitas, quæ
sic laudes fugit, ut laudanda non omitat.

S A B B A T O.
DE DOLORE CONTRITIONIS
Quem Christus Dominus valde sensibilem habuit.

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. H. 53.

VERITAS PRACTICÆ.

Vera Contritio dolorem sensibilem nec in-
cludit nec excludit.

RATIO EST. quia vera contritio in una est de-

testatione peccati propter Deum offensum.
*Sed illi detestationi neque necessarius est neque
contrarius dolor sensibilis.
Ergo vera contritio dolorem hunc sensibilem nec
includit nec excludit; unde nec nimis anxie est
quarendus si desit; nec si adsit, est repellendus.*